

VED GRAVA

Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene,
nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene,
jeg følger med.

La intet mer meg skille
fra nåden din,
og gjør meg ganske stille,
o Jesus min.
Ved dine føtter ene
er barnet trygt,
på deg, på deg alene
min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842



*Takk for at du var med oss idag.
Familien*

Prest: Arnstein Bleiktvedt
Organist: Justin Mark Vickery



GOL
BEGRAVELSESBYRÅ

© inmemory.no



Ivar Gladhus

★ 29 - 12 - 1948 † 4 - 4 - 2024

*Herad kyrkje
fredag 12. april 2024*



PRELUDIUM

Air - Bach

OPNINGSORD

FELLESONG

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet å finna det største verd;
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

T Anders Vassbotn 1892 - M Per Steenberg 1923

MINNEORD

BLOMSTERHELSNINGAR

MUSIKK AVSPILLING

SKRIFTLESNING

FELLESONG

Kjærlichkeit fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlichkeit fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlichkeit fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlichkeit,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlichkeit.

T J. N. L. Schjørring 1854 - M H. S. Thompson 1852

TALE

BØN OG VÅR FAR

Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma. Lat viljen din råda på jorda
slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev
våre skuldnarar.

Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt, og makta og æra i all æve.
Amen

FELLESONG

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

T A. H. H. von Fallersleben 1837 - M J. Chr. H. Rinck 1827

POSTLUDIUM

Våren - Grieg